1. साप्त (von सप्तन्) P. 5,1,61 (वर्ग). adj. siebenfältig, n. Siebenzahl: रत्नीनि त्रिः साप्तानि ह. 1,20,7. सप्त साप्तानि TS. 5,4,2,5. Schol. zu P. 5,1,61. Çâğıkı. Br. 14,5. Hierher wohl auch (oxyt.): श्रुस्मालिभिः साप्ति-भिन्नतम् dreimal siebenmal Vâlaku. 11,5.

2. साप्त (von सित) 1) oxyt. m. wohl N. pr. Vålakh. 7,5. — 2, parox. n. vielleicht Wettrennen oder Rennpreis: अश्याम तत्साप्तम् RV. 2,19,7. साप्ततत्तव (von सप्ततत्तु) m. pl. N. einer Secte Hall in der Einl. zu Våsavad. 53.

साप्तितक (von सप्तित) adj. siebzig werth u. s. w. Schol. zu P. 5,1,19. 22. हि॰ zu 7,3,15.

साप्तद्श्य (von सप्तद्शन्) n. Siebzehnzahl Çâñeh. Ça. 1, 4, 11. 16, 19. TBr. Comm. 1,174,14. Ait. Br. Comm. 1,1.

साप्तपट् (von सप्तन् + पट्) adj. auf sieben Schritten beruhend (vgl. u. सप्तपट्): मैत्र (hier und da fälschlich मित्र, auch मैत्र्य) МВн. 3,15439 (सप्त॰ ed. Calc.). 16769. 8,1991. 13,2702 (सप्त॰ ed. Calc.). 4850. Рамбат. II,47. IV,70. Вванма-Р. in LA. (III) 57,12.

अतासपद्गित (wie eben) adj. dass.; n. Freundschaft P. 5,2,22. AK. 2,8, 4,12. H. 731. Halâj. 4,21. Kumâras. 5,39. Pańkat. ed. Bomb. II,42.

साप्तपुत्रव (von सप्तन् + पु°) adj. auf sieben Generationen sich erstreckend: सापिएडा Samsk. K. 49,a,6. 8.

साप्तवाह्मच adj. (f. ξ) dass. M. 3,146. Kull. 2u 5,60. Mârk. P. 31,5. Dattakak. 74,4.

साप्तमिक (von सप्तमी) adj. 1) zum siebenten Tag gehörig Lari. 3,6,27.

--- 2) zum siebenten Casus gehörig RV. Prat. 1,18 (28).

साप्तर्थवाङ्नि m. patron. ÇAT. BR. 10,1,4,10.

साप्तरात्रिका (von सप्तरात्र) adj. (f. ई) siebentägig: ऋतिवृष्टि HARIV. 3976. सप्तरात्रिका die neuere Ausg.

साप्तलायन m. patron. von सप्तल gaņa नडाद् zu P. 4,1,99.

माप्तलेप adj. von सप्तल gaņa सप्यादि zu P. 4,2,80.

नौप्ति m. patron. von सप्तन् gaņa बाह्यादि zu P. 4,1,96.

साट्ये (von सप) m. patron. RV. 10,48,9. Paneav. Br. 25,10.

मात्राट्य (von सत्राय) n. Gleicharligkeit Lats. 10,7,7.

सापाल्य (von सपाल) n. das von-Nutzen-Sein, das Gewinnbringen: प्र्य सापाल्यमात्मन: МВн. 7,3810. निजञ्जष: Z. d. d. m. G. 14,576,4. एतिंड जन्मसापाल्यम् М. 12,93. Spr. (II) 1451. fg. प्रयत्न © Катва́з. 103, 192. प्रयोग © Comm. zu TS. Prāt. 14,28. नयनसापाल्यं कार्तुम् Ма́ьаv. 74, 7. गर्भक्तिश्वः क्लिया मन्ये सापाल्यं भजते तर् Spr. (II) 2092. Катва́з. 67, 87. सापाल्यं नी Raíga-Tar. 3,271. जनुष: सापाल्यं लाल्युम् Verz. d. Oxf. H. 160, b, 13. एवमाचर्तः पुत्र श्र्यंः सापाल्यमर्कृति Mark. P. 34,12. am Ende eines adj. comp.: संश्वितज्ञन्म © Mâьатія. 72,9.

Hाबाध (2. स + श्रा॰) adj. leidend, unwohl, krank: वपुस् Çàk. 57.

मार्व्ही f. eine Weintraubenart Çabbantake. bei Wilson. साब्रह्मचार्रे n. nom. abstr. von सब्रह्मचारिन् gaņa युवादि zu P. 5,1,

साभापर्ते adj. von सभापति gaṇa श्रग्नपत्यादि zu P. 4,1,84. साभिकाम, साभिताप und साभिनय s. unter श्रभिकाम, श्रभिताप und

साभिप्राय (2. स + म्रभि°) adj. eine bestimmte Ansicht habend, wissend

woran man ist, mit sich eins Kathas. 32,156. Raga-Tan. 4,360. वर्चासि Worte, die eine bestimmte Absicht verrathen, Pankar. 122,13.

साभिमान (2. स + श्रभि॰) adj. (f. श्रा) voller Selbstgefühl, stolz auf (loc.) Katels. 32,151. Rága-Tar. 5,233. 394. ्म् adv. R. 1,62,13 (64,13 Gorn.). Panáar. 83,17.

साभिलाष (2. स + 되भि°) adj. (f. ऋ) ein Verlangen empfindend (insbes. nach dem andern Geschlecht): ॡर्य एक्. 27. दृष्टि Citat beim Schol. zu एक. 35. हंसी अक्र. P. 66,31. मृग्यां मृग: 74,27. तस्यां युवा Катыз. 10,50. पर्ह्य पर्दारे च मितः अक्र. P. 61,79. मानुषाः मुतान्प्रति 81. 39. युष्मत्सुताङ्कियुगदर्शन ९ Катыз. 26,285. ेम् adv. Çak. 33,12.

साभ्यस्य s. u. श्रभ्यस्याः

सान्यास (2. स + श्रन्यास) adj. reduplicirt Nin. 3,13.

साधिङ्गिका f. ein best. Metrum: 4 Mal 15 Längen Coleba. Misc. Ess. 2,161 (X,6).

साधमती f. N. pr. eines Flusses Çats. 1,55. Verz. d. Oxf. H. 149,ø, 17. 1. साम (von 2. सम) n. Gleichheit Låp. 6,6,2.

2. साम = 2. सामन् am Ende eines comp. nach श्रनु, श्रव und प्रति P. 5,4,75. Vop. 6,76. — Vgl. auch त्रिसामा und ब्रह्मसाम.

3. साम(2.स + म्राम)adj. mit Verdauungsstörung verbunden Karaka 1,13. सामक 1)adj. = साम मधीते वेद् वा gaņa क्रामाद् zu P. 4,2,61. सामिका (v. 1. सामिषा) संक्ति। Verz. d. Oxf. H. 56,a,2. — 2) m. = तर्क्-शाण Trik. 2,10,10. — 3) n. die ursprüngliche Schuld (मूलक्सण) ÇKDs. nach Mir.

सामकलम् (von 3. सामन् + कला) adv. in beschwichtigendem Tone VP. 1,13,15.

सामकारिन adj. Saman machend Shapv. Bu. 1,2.

सामद्य s. साम्यद्य.

सामर्गे und ंगों (RV.) adj. Saman-Sänger Vop. 26,46. RV. 2,43,1. 10,107,6. AV. 2,12,4. Air. Ba. 2,22. 37. 3,4. Çâñkh. Ça. 11,14,1. 18, 2,3. Shaþv. Ba. 4,3. Hariv. 1082. R. 2,76,18. 4,27,10. Weber, Pratiénas. 106. fg. Buác. P. 1,4,21. 9,7,21. Coleba. Misc. Ess. 1,17. Verz. d. Oxf. H. 55, b, 5. 26. 56,a,10. 222, b, 2. 383, b, No. 466. व्यातमातज्ञ 290,b, No. 698. Gilb. Bibl. 482. उद्चिय VP. 3,6,3. प्राच्य 4. ार्गे त. die Frau eines Saman-Sängers ÇKDa. und Wilson. Vgl. इयेष्ट्रसामग्र

सामगण m. die Gesammtheit der Såman Ind. St. 3,276 (neutr. fehlerhaft). fg.

सामगर्भ (2. सामन् 🕂 गर्भ) m. ein N. Vishņu's Çabdar. im ÇKDa.

साम्मान 1) adj. = साम्मा Verz. d. Oxf. H. 17,a, No. 63, Çl. 14. 75,b, 2. — 2) n. das Singen von Såman Kåtj. Ça. 24,6,40. Låtj. 4,10,14. 5,4,21. 5,2. ेप्रिय als Bein. Çiva's Çiv.

सामगाय m. Saman-Gesang Jiék. 3,112. सामगानं (sic) साम्रा गाना-त्मकले ४पि गायमिति विशेषणामगीतमस्रव्युद्रासार्थम् Mir. 3,32,6,16. fg. Da गायम् als विशेषण bezeichnet wird, so vermuthen wir, dass der Mir. die Lesart साम ग्रेयम् vorgelegen habe.

सामगित् (3. सामन् + गित्) adj. freundliche Worte redend Çara. 14,255. सामगीत n. Såman-Gesang MBs. 1,2881. vom Gesumme der Bienen Buåg. P. 4,29,54.